

JÁSZ ATTILA

## A „Pillantások kézikönyvé”-ből

[Elég is]

*A szobaablakon át megnyíló látvány,  
lehetőség, ki is ülhetnék akár a zöldbe,  
zuhogna rám a nap fénye. Ez kielégít,  
s majdnem elhiteti velem, ennyi elég is.*

[Bennem bujkál]

*Ahogy a belépő széttöri bennem  
a jelentést, a „másik” jelenlétét,  
ami összefűzne engem és  
a verssorok születését.*

*Szétnéz rendesen ez az angyal,  
nem jön el olyan gyakran,  
néha csak, olykor becsap, ígéretet,  
máskor olvas, javít, becézget.*

*Hiába ellenkezem, folyton beszélget,  
nem tudom elhallgatni, ami fáj, amit érzek.  
Valami hiány folyton piszkál,  
ami előlem is bennem bujkál.*

[A bukott angyal]

*A bukott angyal törött szárnyait  
kétségbeesetten emelgetve észrevette  
a hóna alatt sűrűsödő pamacsot  
s a hozzá tartozó fanyar izzadtságsgzagot.*



[Nincs sehol]

*Magányos fémszékek előtt a vágy  
sötét tűzében képernyők égnek,  
örökké kielégítetlenül.*

*Hiába keresik,  
izzik a lélek,  
nincs sehol a honlapja az égnek.*

[Egy teraszon]

*Szeretek a háztetőkre nézni.  
Egy angyal ülhet így a korhadt padon  
Az ég peremén egy teraszon.*

*Én meg kapkodva veszem itt a levegőt,  
s rögtön előjön a tériszonyom.  
Pedig gravitációval foglalkozom,*

*szavakat dobálok egy feneketlen kútba,  
de hiába,  
csak a régi közhelyeket gyűrom át újra.*

[Hiába kopogtatok]

*A szívem elköltözött, nem találom,  
hiába kopogtatok. Elvitted,  
elloptad vagy elment magától?  
– kérdezi a fabábu magától.*

[Beszédre bírná]

*A múzeumi álarc mögött rekedt hallgatás,  
se ki, se be, csak lebeg a tátott száj peremén  
a mozdulatlan hang, miközben szárad  
és repedezik a tusszín ajak.*

*A maszk mögé szemet képzelsz,  
hogy élettel töltse meg, öltse ki rád  
rothadó, archaikus nyelvét,  
és, ha egyáltalán, beszéljen hozzád.*

*Le szeretnéd venni, akárha sajátod lenne.  
Majd otthon, este az alkonyati poharakban  
keresel megnyugvást, sötétlő bort töltesz,  
s az áldozati maszkokra gondolsz, hogy ez vér,*

*és talán élettel telíthetné, beszédre bírná  
poros torkuk évszázados szomorúságát.*

[A lélekcérna]

Td-változat

*Semmi sem tart örökké össze, fogva,  
a lélekcérna túlfeszítve elszakadhat.  
Mióta várod, hátad íve látszódjék csak  
a labirintus neked kitárt kapujában.*

*De „az Etna krátere sem rossz”, írod,  
s „a vulkán távirati stílusban működik most”.  
Nekidőlsz hát az alkonyati erkélyvasnak,  
miközben a szeel asszisztaal csak.*